

IZVOD IZ ZAPISNIKA

sa **15. sjednice** Komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, održane **dana 13. lipnja 2013. godine** u Ministarstvu uprave.

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Pitanje uz članak 92.

Predsjednik sindikata ... koji ima 1570 članova ujedno je povjerenik podružnice koja ima 230 članova. U Sindikatu nitko ne koristi pravo na naknadu plaće za puno radno vrijeme.

Državno tijelo osporava pravo na naknadu plaće za puno radno vrijeme sukladno čl.92. stavak 2. Kolektivnog ugovora s obzirom na broj članova podružnice.

Molim Vas za tumačenje članka 92. stavka 2. Kolektivnog ugovora o ostvarivanju prava na naknadu plaće za puno radno vrijeme predsjednika sindikata, uzimajući u obzir da je isti i povjerenik podružnice koja ima 230 članova, a da Sindikat ima 1570 članova, te da spomenuto pravo nitko ne koristi.

U vezi ovog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 1/92

Za ostvarivanje prava sindikalnog povjerenika na naknadu plaće za puno radno vrijeme iz članka 92. stavka 2. Kolektivnog ugovora nije nužno da 700 članova Sindikata bude iz iste podružnice. Sindikat mora obavijestiti čelnika tijela o sindikalnim povjerenicima koji koriste pravo iz članka 92. stavka 2. Kolektivnog ugovora. Čelnik tijela donosi rješenje o navedenom pravu.

Za preostali broj članova za koji Sindikat nije koristio prava iz članka 92. stavka 2. Kolektivnog ugovora, Sindikat može koristiti prava sindikalnog povjerenika iz članka 92. stavka 1. Kolektivnog ugovora, o čemu se zaključuje sporazum sukladno članku 93. Kolektivnog ugovora.

Prava sindikalnog povjerenika iz članka 92. stavka 1. i stavka 2. međusobno se isključuju.

Pitanja uz članak 59.

Kolege i ja putujemo na posao iz istog mjesta stanovanja (Gornja Bistra, pripada Gradu Zaprešiću). Od našeg mjesta stanovanja do mjesta rada vozi ZET-ov autobus (prigradski). Na posao i s posla putujemo automobilom jer je vrijeme potrebno javnim prijevozom 2 sata u jednom smjeru, a automobilom oko 40 minuta.

Tražili smo naknadu troškova međumjesnog prijevoza osobnim automobilom, a naš poslodavac to ne odobrava jer na relaciji na kojoj putujemo vozi ZET-ov autobus i kaže da moramo zaokružiti da želimo kartu koju on kupuje, a ako želimo novac da će nam se isplatiti 25% manje od vrijednosti ZET-ove godišnje karte podijeljeno za svaki mjesec.

Pitanja: Imamo li pravo na naknadu mjesnog ili međumjesnog javnog prijevoza s obzirom na mjesto stanovanja i mjesto rada i ako imamo, imamo li pravo na isplatu naknade s obzirom da koristimo osobni automobil. Ako poslodavac traži da se očitujemo da želimo godišnju ZET-kartu, može li nam se u tom iznosu bez umanjenja isplaćivati novac umjesto da nam poslodavac kupuje kartu?

U vezi navedenih pitanja Komisija upućuje na tumačenja:

- tumačenje br. 48/59 od 30. studenoga 2012.
- tumačenje br. 24/59 od 31. listopada 2012.
- tumačenje br. 68/59 od 11. siječnja 2013.

Pitanje uz članak 59.

Ukoliko se službenik izjasnio da mu se isplati mjesečna naknada za međumjesni prijevoz u visini cijene karte, umanjuje li se ona za 25% kao što je propisano člankom 59. stavkom 2. Kolektivnog ugovora za mjesni prijevoz?

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 29/59 od 31. listopada 2012.

Pitanje uz članak 32.

Da li se u 7 dana plaćenog dopusta za pripremu polaganja državnog stručnog ispita uračunavaju neradni dani odnosno subote ako je dan polaganja ispita neradni dan?

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 1/32 od 20. studenoga 2012.

Pitanja uz članak 54. stavak 4.

Više stranaka postavilo je pitanja u vezi ostvarivanja prava na pomoć radi pokrića troškova liječenja, odnosno pokrića troškova prilikom nabave medicinskih pomagala, odnosno lijekova, odnosno što je potrebno za ostvarivanje navedenog prava.

U vezi navedenih pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 2/54

Za ostvarenje prava iz članka 54. stavka 4. Kolektivnog ugovora potrebni su:

- preporuka nadležnog liječnika specijaliste po pravilima medicinske struke,
- dokaz da je pokriće troškova zatraženo ali nije odobreno od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje,
- da je liječenje, pomagalo odnosno lijek nužan i nenadomjestiv tj. nema odgovarajuće alternative koja se pokriva od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

Odredbom članka 54. stavka 4. Kolektivnog ugovora ne može se nadomjestiti dobrovoljno zdravstveno osiguranje odnosno troškovi koji se pokrivaju u tom osiguranju.

Zbog kompleksnosti pitanja u svakom pojedinačnom slučaju može se podnijeti zahtjev ovoj Komisiji. Uz zahtjev je potrebno priložiti odgovarajuće dokaze.

Pitanje uz članak 58.

Službenica koja je bila stavljena na raspolaganje Vladi RH ponovno je zaposlena u Državnom uredu za ..., Područnom uredu Rijeka. Naime, Državni ured za .. je od Ministarstva uprave tražio provjeru službenika na raspolaganju za Područni ured Rijeka. Službenica je na testiranju zadovoljila tražene stručne uvjete te su ispunjene pretpostavke za zasnivanje radnog odnosa u Državnom uredu za ... Prebivalište službenice je u Zagrebu, a od 13. rujna 2012. godine ima prijavljeno boravište u Rijeci. Da li službenici pripada pravo na naknadu za odvojeni život, uz napomenu da

na svojoj kartici poreza na dohodak od nesamostalnog rada ima kao uzdržavanog člana prijavljenog sina čije je prebivalište također u Zagrebu?

U vezi ovog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 2/58

Službenik nema pravo na naknadu za odvojeni život u slučajevima iz članka 58. stavka 2. Kolektivnog ugovora. S obzirom da se kod rasporeda službenika stavljenog na raspolaganje Vladi u drugo mjesto rada ne radi o slučaju iz članka 58. stavka 2. Kolektivnog ugovora, službenik ima pravo na naknadu za odvojeni život.

Pitanje uz članak 59.

Prvostupanjski i drugostupanjski sudovi imaju organizirano dežurstvo izvan redovnog radnog vremena, u dane tjednog odmora, neradne dane i državne blagdane za obavljanje radnji koje ne trpe odlaganje. Dakle, u vrijeme dežurstva događa se da npr. sudski zapisničari po nekoliko puta dnevno dolaze na posao i vraćaju se s posla. Pitanje je na koji način obračunati troškove prijevoza službeniku i namješteniku u situaciji kada više puta dnevno dolaze na posao i odlaze s posla u situaciji kada je državnom službeniku rješenjem priznato pravo (mjesni prijevoz) po čl. 59. st. 2. KU kada mu se mjesečna naknada umanjuje za 25%, budući da ne koristi mjesni prijevoz na koji ima pravo, a isti mu omogućuje redoviti dolazak na posao i povratak s posla u uredovno radno vrijeme, pa kada u vrijeme dežurstva više puta dnevno dolazi i odlazi s posla da li mu se mjesečna naknada povećava i na koji način, te da li je ista ograničena iznosom naknade, odnosno mjesečne karte, dakako bez predocjenja računa.

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 88/59

Službenik koji dolazi u dežurstvo i po pozivu na posao izvan redovnog radnog vremena, u vrijeme kada nema organiziranog mjesnog javnog prijevoza, ima pravo na naknadu troškova prijevoza u visini cijene pojedinačne karte za te dolaske.

Pitanja uz članak 59.

- 1. Da li se može primijeniti članak 59. stavak 3. ukoliko djelatnik od mjesta stanovanja do mjesta rada ima cca 4 do 5 kilometara? Mjesto stanovanja je različito od mjesta rada. Mjesni i međumjesni prijevoz nije organiziran i djelatnik ide na posao i s posla pješke. U mjestu stanovanja djelatnik ima od kuće do stanice javnog prijevoza više od 2 km.*
- 2. Četiri djelatnika iz istog mjesta stanovanja svaki dan jednim autom putuju u mjesto rada (međumjesni prijevoz). Mjesto rada je različito od mjesta prebivališta. Da li na kraju mjeseca svaki od četiri djelatnika rade obračun za upotrebu osobnog vozila tj. da li sva četiri imaju pravo na naknadu od 0,75 kn/km ili samo onaj koji je koristio svoje vozilo?*

U vezi pitanja pod 1. Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 89/59

Ako nije organiziran međumjesni javni prijevoz službenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza u visini 0,75 kn/km za cijelu relaciju od adrese stanovanja do adrese rada. U tom slučaju nema pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza sukladno članku 59. stavku 3. Kolektivno ugovora.

U vezi pitanja pod 2) Komisija upućuje na tumačenje br. 11/59 od 11. listopada 2012.

Pitanje uz članak 56.

Da li službenici PU zadarske, postaje pomorske policije Zadar imaju pravo na terenski dodatak za vrijeme njihovog rada na sezonskim graničnim prijelazima Božava i Sali na Dugom otoku? Navedena mjesta potpadaju pod teritorijalnu nadležnost Prve policijske postaje Zadar, ali se svake godine u tim mjestima uspostavljaju sezonski granični prijelazi, a teritorij tih graničnih prijelaza potpada pod teritorijalnu nadležnost Postaje pomorske policije Zadar, tako da se na rad na tim graničnim prijelazima upućuju djelatnici te policijske postaje tj. Postaje pomorske policije Zadar.

Problem je što navedeni djelatnici obavljaju prijam službe u Zadru, u prostorijama Postaje, a nakon toga do navedenih sezonskih graničnih prijelaza putuju trajektom oko 2 sata, te po završetku rada na navedenim sezonskim graničnim prijelazima ponovno putuju oko 2 sata trajektom do Zadra, gdje u prostorijama Postaje predaju službu. Dakle, pored 12 sati efektivnog rada dnevno (u turnusu), svaki taj radni dan de facto su angažirani još dodatnih 4 sata.

U vezi ovog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 3/56

S obzirom na odredbu članka 56. stavka 2. Kolektivnog ugovora koja definira stalno mjesto rada, službenici Pomorske policije koji preuzimaju i predaju smjenu u postaji Pomorske policije te putuju trajektom na otok na kojem obavljaju poslove radnog mjesta na području nadležnosti njegove postaje nemaju pravo na terenski dodatak. Navedenim službenicima se u radno vrijeme računa vrijeme od preuzimanja do predaje smjene.

Pitanje uz članak 59.

Državna službenica DM nije dobila putne troškove za mjesec kolovoz 2012. godine. Molimo odgovor od kojeg mjeseca u 2012. godini se naknada troškova prijevoza obračunava po članku 59. Kolektivnog ugovora sklopljenog dana 2. kolovoza 2012. godine.

Je li naknada troškova prijevoza na posao i s posla za mjesec kolovoz 2012. godine trebalo isplatiti sukladno članku 59. prethodno važećeg Kolektivnog ugovora s obzirom da je obveza isplate dospjela 31. srpnja 2012. godine?

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 90/59

Pravo na naknadu troškova prijevoza za mjesec kolovoz 2012. godine ostvaruje se temeljem odredbi Kolektivnog ugovora koji je bio na snazi do 2. kolovoza 2012. godine.

Pitanje uz članak 59.

Invalidska komisija utvrdila je da sam 100% invalid (paraplegija). Od mjesta stanovanja do mjesta rada putujem osobnim automobilom (imam 800 m). Zanima me na koliki iznos naknade troškova imam prema članku 59. Kolektivnog ugovora.

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenja:

- tumačenje br. 7/59 od 11. listopada 2012.
- tumačenje br. 85/59 od 23. travnja 2013.

Pitanje uz članak 59.

Smatram da je odredba članka 59. stavka 8. Kolektivnog ugovora (koja regulira pravo naknade troškova prijevoza za službenike koji imaju više od 100 km od mjesta stanovanja do mjesta rada) diskriminirajuća u odnosu na odredbu o pravu naknade prema članku 59. stavku 6. Kolektivnog ugovora (ako službenik ima npr. 87,5 km udaljenosti). Ne bi li bilo logičnije da se osobi koja ima npr. 101 km isplaćuje naknada 0,75 kn po kilometru do 100 km, a svaki km preko 100 km prema tarifi 0,65 kn po kilometru?

U vezi iznesenih navoda Komisija upućuje na tumačenje br. 72/59 od 1. veljače 2013.**Pitanje uz članak 59.**

Prema HAK-ovoj karti imala sam više od 2 km udaljenosti od mjesta stanovanja do mjesta rada. Upotrebom Google-maps to mi je pravo oduzeto i od mene zatraženo da vratim kartu. Zašto se upotrebljava navedena mapa i da li će mi biti izdano rješenje da nemam pravo na naknadu troškova prijevoza?

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenja:

- tumačenje br. 6/59 od 11. listopada 2012.
- tumačenje br. 53/59 od 18. prosinca 2012.
- tumačenje br. 74/59 od 1. veljače 2013.

Pitanje uz članak 59.

Živim u Sesvetama, radim u Zagrebu. Na posao dolazim osobnim automobilom. Radi li se o mjesnom ili međumjesnom prijevozu?

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenja br. 1/59 i 10/59 od 11. listopada 2012.**Pitanje uz članak 59.**

Ima li službenik pravo na naknadu troškova prijevoza za dane u koje koristi službeno vozilo za dolazak na posao i odlazak s posla?

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 91/59

Službenik koji u određene dane u mjesecu koristi službeno vozilo za dolazak i odlazak s posla nema pravo na naknadu troškova prijevoza za te dane.

Pitanje uz članak 59.

Da li je sadržaj obrasca Izvješća o prijedenoj udaljenosti pri dolasku na posao i odlasku s posla strogo propisan ili se može koristiti u izmijenjenom obliku? Naime, ako službenik koristi osobno vozilo i svaki dan prelazi istu udaljenost tijekom mjeseca, svakodnevno ispunjavanje je bespotrebno.

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 38/59 od 20. studenoga 2012.

Pitanja uz članak 59.

Službenica pojašnjava da redovito dolazi na posao iz mjesta boravišta koje je udaljeno od mjesta rada manje od 2 km. Povremeno dolazi na posao iz mjesta prebivališta koje je udaljeno više od 2 km i tada dolazi na posao osobnim automobilom.

Pitanja:

a) Da li je obveza poslodavca da izda rješenje o naknadi troškova prijevoza na temelju izjave službenika?

b) Da li službenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza sukladno članku 59. stavku 6. Kolektivnog ugovora ako cca 10 dana u mjesecu i ne tijekom cijele kalendarske godine dolazi u mjesto rada iz mjesta prebivališta koje je udaljeno oko 57 km od mjesta rada, a od mjesta boravišta do mjesta rada ima manje od 2 km?

U vezi pitanja pod a) Komisija upućuje na tumačenje br. 59/59 od 18. prosinca 2012.

U vezi pitanja pod b) Komisija upućuje na tumačenje br. 1/59 od 11. listopada 2012.

U konkretnom slučaju službenik nema pravo na naknadu troškova prijevoza iz mjesta prebivališta s obzirom da samo povremeno dolazi na posao iz tog mjesta.

Pitanje uz članak 62.

Molimo Vas za sljedeću informaciju. Službenica Zavoda zaposlena je u državnoj službi od 1. svibnja 1992. godine. U međuvremenu obavljala je dužnost pomoćnice ravnatelja (dužnosnica) od 21. listopada 2005. do 10. travnja 2008. godine (ukupno 2 godine, 5 mjeseci i 21 dan). Naknadno je imenovana v.d. ravnateljicom Zavoda (dužnosnica) dana 2. kolovoza 2008. godine do 12. prosinca 2008. godine (ukupno 4 mjeseca i 11 dana). Jubilarna nagrada za neprekidni rad u državnoj službi od 15 godina isplaćena joj je dana 3. ožujka 2010. godine.

Pitanje:

Kada imenovana ima pravo na isplatu jubilarne nagrade za 20 godina staža?

Dvumimo se oko sljedećeg: da li se isplata može izvršiti navršanjem 20 godina ukupnog staža u državnoj službi (1. svibnja 2012.) ili protekom 5 godina nakon zadnje isplate (3. ožujka 2015.)?

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 4/62

Službeniku pripada pravo na isplatu jubilarne nagrade za neprekidnu službu odnosno rad u državnim tijelima kad navršše određene godine radnog staža. Jubilarna nagrada isplaćuje se prvog narednog mjeseca od mjeseca u kojem je službenik ili namještenik ostvario pravo na jubilarnu nagradu.

Ujedno Komisija upućuje podnositelja zahtjeva na tumačenje br. 2/62 od 11. siječnja 2013. jer je riječ o službenici koja je ispunila uvjete za jubilarnu nagradu u 2012. godini.

Pitanje uz članak 18.

Molim vas na dodatno tumačenje članka 18. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Zasnovala sam radni odnos u državnoj službi na neodređeno vrijeme dana 20. kolovoza 2012. godine, te smatram da sam shodno tome ostvarila pravo na razmjerni dio godišnjeg odmora za 2012. godinu u trajanju od 6 radnih dana kojega trebam iskoristiti do kraja lipnja 2013. godine, budući sam u 2012. godini radila nepunih 6 mjeseci, odnosno 4 puna mjeseca.

Ukoliko ostvarujem isto pravo, može li se rješenje o korištenju razmjernog godišnjeg odmora donijeti u 2013. godini, odnosno do lipnja 2013. godine, jer isto nije doneseno sa objašnjenjem da nemam pravo na razmjerni dio godišnjeg odmora?

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 2/18

Sukladno članku 18. Kolektivnog ugovora službenik i namještenik ima pravo na jednu dvanaestinu godišnjeg odmora za svaki navršeni mjesec dana rada: ako u kalendarskoj godini u kojoj je zasnovao radni odnos nije ostvario pravo na puni godišnji odmor, jer nije proteklo 6 mjeseci neprekidnog rada.

Službenik ima pravo koristiti razmjerni dio godišnjeg odmora za 2012. godinu do 30. lipnja 2013. godine, sukladno članku 26. stavku 1. Kolektivnog ugovora.

Pitanja uz članak 54.

*1) Službenik je uslijed pada ostao nepokretan odnosno u invalidskim kolicima, prošli mjesec je dobio jednokratnu pomoć pri nabavci inv. kolica, a ovaj mjesec traži **pomoć radi invalidnosti** i prilaže rješenje od HZMO od 100% tjelesnog oštećenja, pa pitanje glasi da li ima pravo na tu vrstu pomoći?*

*2) Molim tumačenje odredbe vezane za pomoć za rođenje djeteta. Blizanci su živjeli 15 dana pa je obitelj dobila **pomoć za smrt** ali ne i za rođenje. Obitelj traži i pomoć za rođenje djece (a nemaju pravo), da li me možete uputiti na članak koji to tumači.*

U vezi pitanja broj 1. Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 3/54

Službenik ima pravo na pomoć u slučaju nastanka teške invalidnosti koja se utvrđuje dostavom pravomoćnog rješenja o općoj nesposobnosti za rad. Stoga, službenik kojem nije utvrđena opća nesposobnost za rad nego tjelesno oštećenje, nema pravo na pomoć iz članka 54. stavka 1. alineja 2. Kolektivnog ugovora.

U vezi pitanja broj 2. Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 4/54

Službenik ima pravo na pomoć u slučaju rođenja djeteta sukladno članku 54. stavku 1. alineja 3. Kolektivnog ugovora.

S obzirom na formulaciju u navedenoj odredbi (za rođenje djeteta...), službenik ima pravo na pomoć za svako rođeno dijete.

Za ostvarenje prava na pomoć iz članka 54. Kolektivnog ugovora nije od utjecaja činjenica da su djeca nakon rođenja preminula.

Pitanja uz članak 44.

Molimo Vas da nam pomognete u rješavanju problema oko rada posade broda u Lučkim kapetanijama.

1) da li djelatniku rad u turnusu obračunavamo kao dodatak na osnovnu plaću od 5% za sve odrađene sate rada (190 sati) ili rad u turnusu obračunavamo kao osnovnu plaću ali samo na fond radnih sati u iznosu od 100% plus dodatak na plaću od 5% (fond radnih sati za mjesec travanj je 168)?

2) koje obilježje rada ima rad od 12 sati dnevno, koliko sati redovnog rada obračunavamo djelatniku (ako je fond sati za mjesec svibanj 184, fond radnih sati je 168 i 16 sati blagdana), da li mu dane blagdane plaćamo za 16 sati 100% + odrađenih 24 sata 150%, da li ima pravo na sate prekovremenog rada?

3) da li treba obračunati naknadu plaće za dane blagdane (za mjesec svibanj to je 16 sati), da li treba obračunati osnovnu plaću fond radnih sati 168, što bi u primjeru značilo da mu do fonda radnih sati nedostaje 8 sati?

4) da li rad od prvi dan 6 sati (od 14-20), drugi dan od 8 sati (od 8-14 i od 20-24) i treći dan od 10 sati (od 00-08) dnevno ima obilježje rada u turnusu?

U vezi pitanja pod 1) Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 10/44

Uvećanje plaće za rad u turnusu odnosi se na sve sate rada koje službenik i namještenik odradi u turnusu tijekom mjeseca.

U vezi pitanja pod 2) Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 11/44

Rad službenika koji traje 12 sati dnevno ima obilježje rada u turnusu ako se rad obavlja u ciklusima 12-24-12-48, dok u ostalim slučajevima takav rad ima obilježja rada organiziranog na drugačiji način iz članka 44. stavka 11. Kolektivnog ugovora.

Način utvrđivanja prekovremenog rada propisan je u članku 44. stavcima 9., 10., 11. i 14. Kolektivnog ugovora.

Vezano uz naknadu plaće za blagdane Komisija upućuje na tumačenje br. 8/44 od 29. travnja 2013.

U vezi pitanja pod 3) Komisija upućuje na tumačenje br. 8/44 od 29. travnja 2013.

Za obračun osnovne plaće uzima se redovni mjesečni fond radnih sati iz članka 44. stavka 12. Kolektivnog ugovora koji je za sve službenike i namještenike isti, a dobije se na način da se broj radnih dana u tekućem mjesecu pomnoži sa osam sati.

U vezi pitanja pod 4) Komisija upućuje na tumačenje br. 11/44.

Vezano uz tumačenje br. 1/8 od 29. svibnja 2013. Komisija daje sljedeće pojašnjenje:

Zbog ograničenja prekovremenog rada može se donijeti odluka da službenik koji radi u turnusu u određene dane radi kraće (u okviru radnog vremena njegovog turnusa), ali samo za jedan do dva radna dana u mjesecu.

Pitanja uz članak 8. i 44.

U našoj ustanovi rad naše službe određen je od ponedjeljka do petka u dvije smjene, jutarnja od 8 do 16 i popodnevna od 13 do 21.

Zbog potreba i specifičnosti posla po dvoje zaposlenika iz službe radi vikendom. Prosječno svakog djelatnika zapadne jedna subota ili nedjelja mjesečno.

Do unazad godinu dana taj se je rad tretirao kao prekovremeni, kada je Vlada donijela odluku o potrebi smanjenja prekovremenog rada, većina ustanova u sustavu ukinula je rad te službe vikendom, no zbog specifičnosti kod nas to nije bilo moguće (odnosno moguće je, ali nije preporučljivo).

Kako bi udovoljio Vladinom zahtjevu, čelnik naše kuće donio je odluku da nastavimo raditi kako smo radili, no da se taj rad vikendom više ne tretira kao prekovremeni rad, nego je to nazvao preraspodjelom, tako da nakon što odradimo dan vikenda u tjednu imamo slobodan dan (valja napomenuti da zbog toga tjedno četvero djelatnika koristi slobodan dan, što bitno otežava posao drugim djelatnicima koji preuzimaju njihov posao kad ih nema).

Odluke o preraspodjeli nema u pisanoj formi, da se tako radi može se vidjeti samo u šihiterici. Riječ je uglavnom o 8 sati mjesečno, što i Vlada dozvoljava da se plati kao prekovremeni rad.

Pitanja:

a) ima li pravo poslodavac na ovakav način organizirati rad i koliko dugo?

b) kad se odradi 8 sati, nakon koliko se odrađenih minuta računa prekovremeni sat, odnosno što se zaokružuje na puni sat.

Npr. ako je radno vrijeme od 8-16, a osoba ne svojom voljom radi do 17.30, je li to jedan prekovremeni sat ili dva. Ili ako radi do 17.15 ili do 17.35?

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 12/44

Kad je rad službenika i namještenika organiziran u radnom tjednu uobičajeno od ponedjeljka do petka tada se svaki sat rada duži od 8 sati dnevno kao i svaki sat rada subotom i nedjeljom smatra prekovremenim radom.

U prekovremeni rad uračunava se samo rad duži od propisanog radnog vremena koji se obavlja na zahtjev poslodavca. Ukupno vrijeme prekovremenog rada (sati i minute) zbraja se na mjesečnoj osnovi i zaokružuje na ostvareni puni sat prekovremenog rada.

Vezano uz pravo službenika i namještenika po osnovi prekovremenog rada upućuje se i na članak 44. stavak 15. Kolektivnog ugovora.

Vezano uz promjenu rasporeda radnog vremena upućuje se na članak 8. stavak 1. Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 44.

Da li je ispravno kod obračuna prekovremenih sati zbrajati vrijeme provedeno na radu iznad 8 sati po načelu minuta (kao što se računa nedozvoljeno kašnjenje) ili se obračunava samo od puno sata na više?

MVEP ima elektronički način evidentiranja prisutnosti na radu te se ispis evidencije koristi kao osnova za obračuna prekovremenih sati. Obrazac automatski zbraja sve minute i pretvara ih u sate, ali je navodno revizija prigovorila takvom načinu obračuna i ustvrdila da se samo puni sat pojedinačno može smatrati prekovremenim radom, a vrijeme manje od toga zanemariti.

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 13/44

Prekovremeni rad podrazumijeva rad duži od punog, odnosno nepunog radnog vremena, na zahtjev poslodavca (članak 45. stavak 1. Zakona o radu).

Stoga službenik može ostvariti pravo na uvećanje plaće samo za prekovremeni rad koji je obavljao na zahtjev, traženje ili po nalogu poslodavca, a ne sve vrijeme koje je samoinicijativno (bez zahtjeva poslodavca) bio prisutan u prostorijama poslodavca izvan redovnog radnog vremena i koje je u elektroničkoj evidenciji prisutnosti na radu automatski zbrojeno tijekom mjeseca.

PREDSJEDNICA KOMISIJE

Sanda Pipunić, v.r.